

Samen over de streep in Nieuwegein - Monique Lemmens

'Altijd al een marathon willen lopen, maar niet alleen? Dan is dit je kans, want de estafette marathon in Nieuwegein is terug op de loopagenda.'

Hoogste tijd

Zo begon de nieuwsflitsmail van Henk Hofman van begin oktober. Nu had ik helemaal geen marathonambities, maar dit leek mij meteen een heel leuke activiteit. En dat vonden meer mensen. Er deden 20 loopgroepleden mee en zo liepen er 5 Loopgroep Houten-teams mee. Het was de hoogste tijd dat ik weer eens met een loop meedeed. De laatste keer was Linschoten 2013.

Zondag 23 november was de dag dat we mochten. Nieuwegein is lekker dichtbij. Een aantal besloot op de fiets te gaan. Kristel Peters en ik reden mee met Gerard Lettinck. Wat was het goed geregeld in Nieuwegein. En wat was het leuk! Ik had mij voorgesteld dat het wachten lang zou kunnen zijn, maar dat viel reuze mee: we waren druk met mensen binnenhalen, vertrekkers aanmoedigen en kletsen. En er was lekkere muziek.

Supergroepje

Mijn team bestond uit José Kloosterman, Kristel Peters, Harry vd Graaf en ikzelf. Een super groepje. Het parcours schijnt vroeger 5 kilometer heen langs het kanaal en 5 kilometer terug geweest te zijn. Nu was er een prima parcours uitgezet. Grotendeels door het groen van Nieuwegein.

José opende. Kristel kwam binnen en ik vertrok als derde loper. Het was helder en fris weer: ideaal loopweer dus. Tijdens het lopen voelde het niet echt als een wedstrijd, want ik liep grotendeels alleen. Ik geloof dat er drie keer iemand voorbij kwam. Gelukkig stonden er posters en kilometerbordjes zodat ik toch bleef onthouden dat ik voort moest maken. Het bleef zoeken naar een constant tempo.

Ik werd nog een poosje achtervolgd door een koets met paarden. Ik had al bedacht wat ik zou doen wanneer ze op hol zouden slaan, maar ik heb het niet hoeven uitvoeren.

Ik ging voor een nette tijd op de 10 km. De laatste halve kilometer moest dan nog even uitgelopen worden. Ik had namelijk al een poos niet zo regelmatig getraind. Het viel mij alles mee. Met 52.30 minuten op mijn horloge kwam ik langs het 10 km- bordje.

Samen finishen

Aan het eind van een wedstrijd vind ik het sprinten altijd zo leuk. Dat lukte nu ook. De mevrouw met de tang om de chip af te knippen, sprintte achter mij aan. Hulde aan degene die het gelukt is de chip mee naar huis te nemen.

Harry, onze vierde loper, was inmiddels al vertrokken. Het mooiste van de estafette kwam toen Harry de atletiekbaan op kwam rennen. Wij stonden klaar en met z'n vieren renden we hand in hand het laatste stukje tot de finish.

Ook heb ik genoten van alle andere groepen die samen finishten.

Heerlijke afsluiting

Rob van Dijen, die helaas te ziek was om mee te lopen, had bij ons vertrek van de Doordraaiers een zelfgebakken appelplaatkoek gebracht. Zo lief en zo lekker! Daar hebben we de dag passend mee afgesloten.

